

Evaluation of the Effectiveness of Phonetic Correcting Strategies for the Improvement of French Pronunciation Ability by Thai Students: Prosodies, Vocalic Sounds and Consonant Sounds

Jiraprabha Boonprome

Doctorat de 3^e cycle (Linguistique), Associate Professor,

French Division, Department of Western Languages, Faculty of Humanities,

Chiang Mai University

E-mail: jirabha@yahoo.com

Abstract

The objective of this research was to evaluate the effectiveness of phonetic correcting strategies for the improvement of French pronunciation ability by Thai students: prosodies, vocalic sounds and consonant sounds. It is an experimental research called One Group Pretest-Posttest Design (OXO) using the contents of course 002110 on French Pronunciation for X-treatment and tests before and after the application of X-treatment on those 3 abilities for O-observation. The t-test was applied for data analysis. The experiment was held with a group of 42 Humanities first year students majoring in French and enrolled in course 002110 on French pronunciation during the first semester of the academic year 2007. It was found that the use of 5 phonetic correcting strategies in the teaching of French pronunciation to the experimental group had an

important effect on the correction of prosodies pronunciation, vowels pronunciation, consonants pronunciation and out loud reading abilities in French. Posttest scores of the experimental group were significantly higher than pretest scores at 0.05 level. It means that the results of this experiment responded to every objective and hypothesis of the research. The findings revealed that the phonetic correcting strategies used in this experimental research were considerably effective.

Keywords: consonant sounds, French pronunciation, phonetic correcting strategies, prosodies, vocalic sounds

การประเมินประสิทธิผลกลยุทธ์ศาสตร์ทางแก้ เพื่อพัฒนาความสามารถในการออกเสียงภาษาฝรั่งเศส ของนักศึกษาไทย: สัทสัมพันธ์ เสียงสระ และเสียง พยัญชนะ

จิระภา บุญพรหม

Doctorat de 3e cycle (Linguistique), รองศาสตราจารย์,

สาขาวิชาภาษาฝรั่งเศส ภาควิชาภาษาตะวันตก คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

E-mail: jirabha@yahoo.com

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินประสิทธิผลกลยุทธ์ศาสตร์ทางแก้เพื่อพัฒนาความสามารถในการออกเสียงภาษาฝรั่งเศสของนักศึกษาไทย ด้านสัทสัมพันธ์ เสียงสระ และเสียง พยัญชนะ การวิจัยเชิงทดลอง (experimental research) โดยใช้แบบทดลองกับผู้เข้าร่วมการทดลอง กลุ่มเดียว (One Group Pretest-Posttest Design - OXO) นี้ กำหนดให้หลักสูตรกระบวนวิชา 002110 การออกเสียงภาษาฝรั่งเศส เป็นตัวแปรต้น (X-treatment) และแบบทดสอบวัดทักษะการออกเสียงทั้งก่อนและหลังการรับตัวแปรต้นทั้ง 3 ด้านดังกล่าวเป็นตัวแปรตาม (O-observation) การทดลองใช้กับนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนกระบวนวิชา 002110 การออกเสียงภาษาฝรั่งเศส ตลอดภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2550 ซึ่งประกอบด้วยนักศึกษาสาขาวิชาภาษาฝรั่งเศส คณะมนุษยศาสตร์ ชั้นปีที่ 1 รหัส 50 จำนวนรวมทั้งสิ้น 42 คน ผลการวิจัยพบว่า กลยุทธ์ศาสตร์ทางแก้แบบผสมผสาน 5 กลยุทธ์ที่ใช้ในการสอนการออกเสียงภาษาฝรั่งเศสให้แก่นักศึกษาที่เข้าร่วมการทดลอง เพื่อแก้ปัญหาที่ได้วิเคราะห์แล้วว่า เป็นระบบปัญหาในการออกเสียงของผู้เรียนชาวไทยนั้น ส่งผลโดยตรงต่อการแก้การออกเสียงสัทสัมพันธ์ เสียงสระ เสียงพยัญชนะ และต่อทักษะโดยรวมในการอ่านออกเสียงภาษาฝรั่งเศส โดยมีคะแนนเฉลี่ยรวมของแบบทดสอบทุกชุดหลังการใช้กลยุทธ์ สูงกว่าก่อนการใช้กลยุทธ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ผลสำเร็จของการทดลองนี้บรรลุตามวัตถุประสงค์และสมมติฐานของการวิจัยที่ตั้งไว้ทุกประการ สรุปได้ว่ากลยุทธ์ศาสตร์ทางแก้ที่ใช้ในการวิจัยเชิงทดลองครั้งนี้มีประสิทธิผลเป็นที่น่าพอใจ

คำสำคัญ: กลยุทธ์ศาสตร์ทางแก้, การออกเสียงภาษาฝรั่งเศส, สัทสัมพันธ์, เสียงพยัญชนะ, เสียงสระ

บทนำ

หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาฝรั่งเศส ฉบับ พ.ศ.2550 มีการปรับปรุงมาจากหลักสูตรฉบับ พ.ศ. 2528 โดยเพิ่มประสิทธิภาพการศึกษาด้านทักษะ ภาษา ด้านภาษาและวัฒนธรรม และด้านภาษาเพื่ออาชีพ ในด้านทักษะภาษานั้น เน้นการฟังและการพูดสนทนาเพื่อการสื่อสารและการประกอบอาชีพตามความต้องการของบัณฑิตและของผู้ใช้บัณฑิตโดยเปิดสอนกระบวน วิชาด้านการฟัง และการพูดในหลักสูตรใหม่จำนวน 3 กระบวนวิชา ได้แก่ กระบวนวิชา 002110 : การออกเสียง ภาษาฝรั่งเศส กระบวนวิชา 002210 : การฟังและการ พูดภาษาฝรั่งเศส และกระบวนวิชา 002410 : การสนทนา ภาษาฝรั่งเศสระดับสูง เพื่อเพิ่มทักษะการพูดภาษาฝรั่งเศส ให้แก่นักศึกษา อันเป็นกุญแจสำคัญ ของการสื่อสาร ตามหลักการของ P.& M. Léon (1969) และ R. Renard (1971)

เนื่องจากเห็นว่าการออกเสียงมีความสำคัญยิ่ง ต่อการสื่อสาร ทั้งในการรับสารและการส่งสาร สาขาวิชา ภาษาฝรั่งเศสจึงต้องการให้นักศึกษาได้เรียนการออกเสียง ภาษาฝรั่งเศสตั้งแต่ชั้นปีที่ 1 เพื่อสร้างความมั่นใจ ในการพูดภาษาฝรั่งเศส M.Billières (2003) กล่าวว่า ความมั่นใจในการพูดจะส่งผลให้นักศึกษากล้าร่วม กิจกรรมทางภาษา กล้าแสดงออก อันจะเป็นผลให้ นักศึกษา สามารถพัฒนาทักษะภาษาทุกด้านได้เป็นอย่างดี

ในปีการศึกษา 2550 ที่ผ่านมา สาขาวิชาภาษาฝรั่งเศส ได้เปิดสอนกระบวนวิชา 002110 เป็นครั้งแรก โดยมีการเตรียมความพร้อมหลายอย่าง ทั้งด้านการวิจัย กระบวนการสอนด้วยสื่อเทคโนโลยีสมัยใหม่ และการ ประเมินผล

ในด้านการวิจัยนั้น มีการดำเนินการวิจัยควบคู่กันไป 2 โครงการ โครงการแรกเพื่อศึกษาระบบปัญหาในการ ออกเสียงภาษาฝรั่งเศสของผู้เรียนชาวไทย (จिरประภา บุญพรหม, 2551ก) เนื่องจากระบบเสียงภาษาไทยแตกต่าง จากระบบเสียงภาษาฝรั่งเศส จึงจำเป็นต้องศึกษาลักษณะ ของปัญหาและสันนิษฐานข้อผิดพลาดด้านการออกเสียง

เพื่อเลือกใช้กลยุทธ์ศาสตร์ทางแก้และวิธีการสอน ให้เหมาะสมกับลักษณะปัญหาเฉพาะของคนไทย นั้นเป็น ที่มาของการวิจัยอีกโครงการหนึ่งซึ่งเป็นการวิจัยเชิงทดลอง (experimental research) แบบ One Group Pretest- Posttest Design (OXO) ที่ทดลองกับนักศึกษา ผู้เข้าร่วม การทดลองกลุ่มเดียว เพื่อประเมินประสิทธิผล กลยุทธ์ ศาสตร์ทางแก้เพื่อพัฒนาความสามารถในการออกเสียง ภาษาฝรั่งเศสของนักศึกษาไทย ด้านสัทสัมพันธ์ เสียงสระ และเสียงพยัญชนะ (จिरประภา บุญพรหม, 2551ข)

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อประเมินประสิทธิผลกลยุทธ์ศาสตร์ ทางแก้ที่ทดลองใช้ในการแก้การออกเสียงสัทสัมพันธ์ ภาษาฝรั่งเศสของนักศึกษาไทย
2. เพื่อประเมินประสิทธิผลกลยุทธ์ศาสตร์ ทางแก้ที่ทดลองใช้ในการแก้การออกเสียงสระภาษา ฝรั่งเศสของนักศึกษาไทย
3. เพื่อประเมินประสิทธิผลกลยุทธ์ศาสตร์ ทางแก้ที่ทดลองใช้ในการแก้การออกเสียงพยัญชนะ ภาษาฝรั่งเศสของนักศึกษาไทย
4. เพื่อประเมินประสิทธิผลกลยุทธ์ศาสตร์ ทางแก้ที่ทดลองใช้ในการแก้ทักษะโดยรวมในการอ่าน ออกเสียงภาษาฝรั่งเศสของนักศึกษาไทย
5. เพื่อเสนอแนวทางปรับเปลี่ยนกลยุทธ์ที่ประเมิน ว่ามีข้อบกพร่องให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น สำหรับใช้กับ การสอนและการแก้การออกเสียงภาษาฝรั่งเศสในอนาคต ต่อไป

วิธีการวิจัย

กลุ่มผู้เข้าร่วมการทดลอง

การวิจัยนี้เป็นการศึกษาเชิงทดลอง ผู้เข้ารับ การทดลองที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วยนักศึกษา วิชาเอกภาษาฝรั่งเศสชั้นปีที่ 1 ทั้งหมดที่เลือกเรียน กระบวนวิชา 002110 การออกเสียงภาษาฝรั่งเศส ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2550 จำนวน 42 คน

ขั้นตอนและวิธีดำเนินการทดลอง

มีการดำเนินงาน 4 ขั้นตอน เริ่มจากการวัดทักษะในการออกเสียงภาษาฝรั่งเศสของนักศึกษาผู้เข้าร่วมการทดลองทุกคนในด้านตัวแปรตาม (O-observation) การทดลองเริ่มต้นเมื่อกลุ่มทดลองเปิดรับตัวแปรต้น (X-treatment) จากการเรียนตามหลักสูตรและฝึกการออกเสียงด้วยกลยุทธ์ศาสตร์ทางแก้ไขในกระบวนวิชา 002110 หลังจากการทดลองแต่ละชุดเนื้อหาสิ้นสุดลง มีการวัดนักศึกษาผู้เข้าร่วมการทดลองทุกคนในด้านตัวแปรตาม (O-observation) โดยใช้แบบทดสอบชุดเดิมแล้วนำผลที่ได้จากการวัดครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 มาศึกษาเปรียบเทียบหาความแตกต่าง เพื่อสรุปผลการใช้กลยุทธ์ศาสตร์ทางแก้ไขในกระบวนวิชา 002110 ว่าส่งผลโดยตรง (main effect) หรือไม่ต่อการพัฒนาทักษะการออกเสียงภาษาฝรั่งเศสของผู้เรียน เพื่อให้ได้กลยุทธ์ที่มีประสิทธิภาพในการพัฒนาทักษะการออกเสียงของผู้เรียนตามความมุ่งหมายของการวิจัย

ประเภทของกลยุทธ์ศาสตร์ทางแก้ไขที่ใช้ในการทดลอง

1) วิธีการสรีรศาสตร์ (la méthode articulatoire) แนะนำฐานที่เกิดของเสียง ตำแหน่งของลิ้นขณะออกเสียงโพรงอากาศในช่องปาก ลักษณะริมฝีปากขณะออกเสียงแต่ละเสียง เพื่ออธิบายลักษณะการออกเสียงพอให้เป็นที่เข้าใจ โดยหวังว่าเมื่อนักศึกษาเข้าใจวิธีการไขว้หวัดในการเปล่งเสียงถูกต้องแล้ว จะสามารถออกเสียงได้อย่างถูกต้อง

2) วิธีการเทียบเสียงเหมือน (la méthode comparatiste) เทียบความเหมือนของระบบหน่วยเสียง 2 ภาษา (les similitudes entre deux systèmes phonologiques) เพื่อใช้เสียงที่เหมือนกันในภาษาแม่และในภาษาที่เรียนให้เป็นประโยชน์ในการสอนและแก้การออกเสียง กลยุทธ์ของวิธีการนี้มุ่งให้ผู้เรียนนำเสียงที่ออกได้ในภาษาของตนไปใช้ในการออกเสียงภาษาอื่น

3) วิธีการเทียบเสียงต่างในภาษาเดียวกัน (la méthode des oppositions phonologiques) โดย

ใช้คู่เทียบเสียงย่อย (les paires minimales) เพื่อให้ผู้เรียนได้ยินและสามารถแยกแยะความแตกต่างของเสียงที่นำมาเปรียบเทียบกันได้ (le test de discrimination) โดยหวังว่าเมื่อนักศึกษาได้ยินความแตกต่างของเสียงแล้วจะสามารถออกเสียงได้

4) วิธีการเน้นการฟังและการเลียนเสียง (la méthode basée sur l'audition et l'imitation) ใช้สื่อเทคโนโลยีทางการศึกษาเสริมทักษะการฟังและการเลียนการออกเสียงตามตัวอย่างในแบบฝึกหัดออกเสียงที่มีให้ฟังผ่านสื่อในห้องปฏิบัติการภาษา หรือฝึกออกเสียงโดยอิสระนอกชั้นเรียน เพื่อให้ให้นักศึกษาได้ฝึกทักษะตามจังหวะและความต้องการของตนเอง

5) วิธีการปรับความสามารถในการฟังเสียงพูด (la méthode verbo-tonale) มุ่งเน้นการได้ยินเสียงเป็นสำคัญ โดยใช้กระบวนทางโสตศาสตร์ที่เกี่ยวกับการรับรู้สัญญาณเสียงพูดเข้าช่วย ความถี่ของเสียงและสภาวะแวดล้อมเป็นองค์ประกอบสำคัญ เป็นวิธีการเดียวกันกับที่ใช้ช่วยผู้ที่มีความบกพร่องในการได้ยินให้สามารถได้ยินเสียงในภาษาได้ ด้วยเชื่อว่าเมื่อได้ยินเสียงแล้ว จะออกเสียงประโยคที่ได้นั้นได้ และจะพูดภาษาในสถานการณ์จริงได้อย่างถูกต้องอย่างเป็นธรรมชาติในที่สุด วิธีการช่วยให้ผู้เรียนสามารถปรับหูให้ได้ยินเสียงใหม่ ที่แตกต่างไปจากเสียงในภาษาแม่นั้น ต้องอาศัยสัญลักษณ์อื่นๆ ช่วย ได้แก่ ลักษณะเหนือหน่วยเสียง เช่น ทำนองเสียง (l'intonation) และจังหวะ (le rythme) การประสมเสียง (la phonétique combinatoire) และการออกเสียงเพี้ยน (la prononciation nuancée) รวมถึงการใช้ประโยคในบริบทของการสนทนา และสถานการณ์จริงในการสื่อสาร (la situation réelle de communication) การแสดงอารมณ์ การเลียนเสียงและท่าทางประกอบการพูด เป็นต้น โดยหวังว่าเมื่อผู้เรียนปรับหูให้ได้ยินเสียงที่ไม่คุ้นชินได้แล้ว ก็จะออกเสียงได้โดยง่าย วิธีการนี้จึงให้ความสำคัญกับข้อผิดพลาดในการออกเสียงของผู้เรียน ทั้งที่เป็นปัญหาเฉพาะบุคคลและที่เป็นระบบปัญหาของผู้เรียนแต่ละชาติ

ทั้งนี้เพื่อใช้เป็นจุดเริ่มต้นในการแก้ปัญหาให้ตรงจุดต่อไป

ในการวิจัยนี้ ผู้วิจัยเลือกใช้กลยุทธศาสตร์ทางแก้ ทั้ง 5 กลยุทธแบบผสมผสาน เนื่องจากแต่ละกลยุทธต่างก็มีคุณสมบัติในการแก้ปัญหาไม่เหมือนกัน เช่น วิธีการทางสรีรศาสตร์ (วิธีการที่ 1) ให้ความรู้ที่จำเป็นเกี่ยวกับวิธีใช้อวัยวะในการเปล่งเสียง P.& M. Léon (1969) ย้ำว่า ครูภาษาต่างประเทศทุกคนจะต้องมีความรู้ด้านเสียง ของผู้เรียนเป็นอย่างดีจึงจะสามารถแก้การออกเสียงได้ แต่ R. Renard (1971) เห็นว่าวิธีนี้มีจุดอ่อนตรงที่ไม่เน้นการฟังเสียงเลย วิธีการเทียบเสียงเหมือน (วิธีการที่ 2) ตามความเห็นของ M.Tomé (2003) จะช่วยแก้การออกเสียงได้ง่ายขึ้นหากมีเสียงเหมือนกันในระบบเสียงที่ต่างกัน แต่ Renard เห็นว่าวิธีนี้ยังจะทำให้ผู้เรียนกลับไปหาระบบเสียงภาษาแม่มากกว่าที่จะฝึกฟังเสียงในระบบใหม่ ส่วนวิธีการเทียบเสียงต่าง (วิธีการที่ 3) นั้น P.&M. Léon (1969) และ B. Vuletic (1965) เห็นว่า ช่วยด้านการฟังเสียงได้เป็นอย่างดี แต่ Renard (1971) วิเคราะห์ว่าวิธีการนี้ไม่ช่วยการออกเสียงสัทสัมพันธ์เท่าใดนัก สำหรับวิธีการเน้นการฟังและการเลียนเสียงในห้องปฏิบัติการภาษา (วิธีการที่ 4) ช่วยการฝึกออกเสียงด้วยตนเองได้ดี แต่ M.Billières (2003) เกรงว่าผู้เริ่มเรียนจะหลงผิดคิดว่าสามารถออกเสียงได้ด้วยตนเอง และจะไม่เห็นความสำคัญของครูซึ่งยังจำเป็นอยู่ ส่วนวิธีการปรับความสามารถในการได้ยินเสียงพูด (วิธีการที่ 5) นั้นกำลังเป็นที่นิยมอย่างกว้างขวางในวงการสอนภาษาต่างประเทศ เพราะใช้ข้อผิดพลาดของผู้เรียนเป็นจุดเริ่มต้น แล้วมุ่งแก้ปัญหา นั้นด้วยวิธีที่เป็นธรรมชาติ โดยปรับหูให้ชินกับ เสียงใหม่ที่ไม่คุ้นชินและฝึกออกเสียงในบริบททางภาษาตามสถานการณ์ในชีวิตจริง Renard (1971), Billières (2003), Tomé (2003) และ Llisterra (2003) เห็นว่า วิธีการนี้สามารถดึงดูดความสนใจของผู้เรียนได้ดี แต่ Renard ก็ยอมรับว่าวิธีการนี้มุ่งสอนการออกเสียงภาษาใหม่ให้แก่ผู้เรียนวัยรุ่นหรือผู้ใหญ่ (des adolescents ou des

adultes) ที่มีพื้นฐานความรู้ในภาษาแม่ของตนเป็นอย่างดีแล้วมากกว่าที่จะสอนกลุ่มเด็กที่เริ่มเรียน เนื่องด้วยข้อจำกัดของแต่ละกลยุทธจึงได้อภิปรายแล้ว ผู้วิจัยจึงพิจารณาเห็นสมควรใช้การผสมผสานกลยุทธต่างๆ ตามลักษณะปัญหาที่ต้องการแก้เป็นกรณี ๆ ไป

เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยนี้มี 2 อย่าง คือ

1. บทเรียนการออกเสียงกับแบบฝึกทักษะภาษาฝรั่งเศสที่ใช้ในการทดลอง ประกอบด้วยเนื้อหาการออกเสียงภาษาฝรั่งเศส ด้านสัทสัมพันธ์ (prosodies) เสียงสระ (voyelles) และเสียงพยัญชนะ (consonnes) ซึ่งถือว่าเป็นตัวแปรต้น (X-treatment) ของการทดลองครั้งนี้ โดยใช้ระยะเวลาในการสอนเนื้อหา 3 ด้านดังกล่าวเท่า ๆ กัน เนื้อหาละ 15 ชั่วโมงใน 10 คาบการสอน

บทเรียนหลักที่คัดสรรมาใช้ทดลองสอนในกระบวนวิชา 002110 เป็นแบบเรียนชุด Phonétique progressive du français, Niveaux 1-2 ของ L.Charliac, J-T. Le Bougnec, B. Loreil, et A.-C. Motron (2003) และ Phonétique progressive du français, Niveau 3 ของ L. Charliac, A.-C. Motron, (2004,2006) เนื่องจากมีกลยุทธศาสตร์ทางแก้ตรงกับกลยุทธที่ใช้ในการวิจัยนี้ ดังนี้

- 1) จัดทำเพื่อผู้เรียนกลุ่มเป้าหมายที่เป็นวัยรุ่นหรือผู้ใหญ่ในประเทศที่ไม่ใช้ภาษาฝรั่งเศส ระดับเริ่มเรียนถึงระดับสูง (ตรงกับกลยุทธของ la méthode verbo-tonale)
- 2) ใช้วิธีการสอนที่เน้นทักษะการออกเสียงมากกว่า การศึกษาทฤษฎีสัทศาสตร์ เพื่อให้การเรียนการออกเสียงไม่น่าเบื่อ (ตรงกับทุกกลยุทธ)
- 3) ใช้สอนเสียงที่เป็นปัญหาเฉพาะของผู้เรียนต่างชาติ (ตรงกับกลยุทธของ la méthode verbo-tonale ที่ใช้ข้อผิดพลาดในการออกเสียงของผู้เรียนเป็นจุดเริ่มต้นในการแก้การออกเสียง)
- 4) มีการบันทึกเสียงประกอบบทเรียนและแบบฝึกหัดในรูปแบบของแผ่นซีดี หรือแถบบันทึกเสียงเพื่อใช้ประกอบการสอนบทเรียน และใช้ศึกษาได้ด้วยตนเอง

(ตรงกับกลยุทธ์ของ la méthode basée sur l'audition et l'imitation)

5) ตอนต้นของบทเรียนเรื่องเสียงแต่ละบทมีคำอธิบายลักษณะการออกเสียงที่สอน (les explications spécifiques) เพื่อช่วยแก้ปัญหาเกี่ยวกับวิธีออกเสียง (ตรงกับกลยุทธ์ของ la méthode articulatoire)

6) มีแบบฝึกหัดฟังคู่เทียบเสียงย่อย (les paires minimales) โดยแบ่งตามระดับของผู้เรียน 3 ระดับ เพื่อแก้ปัญหาเกี่ยวกับเสียงที่ผู้เรียนมักจะสับสนและออกเสียงผิดในการสื่อสาร (ตรงกับกลยุทธ์ของ la méthode des oppositions phonologiques)

7) มีแบบฝึกหัดออกเสียงในรูปของบทสนทนา (sous formes de dialogues) ให้พูดตอบโต้และคิดแต่งบทสนทนาตามต้นแบบที่เน้นบริบทของการสนทนาหรือสถานการณ์จริงในการสื่อสาร (la situation réelle de communication) (ตรงกับกลยุทธ์ของ la méthode verbo-tonale)

8) ใช้ทำนองเสียงตามบริบทในแบบฝึกหัด (les intonations contextualisées dans les exercices) เพื่อให้ผู้เรียนเลียนเสียงในสถานการณ์ต่าง ๆ (ตรงกับกลยุทธ์ของ la méthode verbo-tonale)

9) เน้นการสื่อสารด้วยวิธีการที่เป็นธรรมชาติ (en style naturel) ตามการใช้ในชีวิตจริงของชาวฝรั่งเศส มีการใช้ระดับภาษาต่าง ๆ ตามสถานการณ์ในประโยคที่ใช้ในการพูด (le style oral) (ตรงกับกลยุทธ์ของ la méthode verbo-tonale)

10) บทเรียนระดับสูงเน้นการใช้จังหวะและทำนองเสียง (rythme et intonation) ที่ตำราชุดอื่น ๆ มักจะละเลย (ตรงกับกลยุทธ์ของ la méthode verbo-tonale)

11) บทเรียนระดับสูงสอนสำนวนภาษาพูดในสถานการณ์ตามลักษณะภาษาที่ใช้จริง (une langue authentique) (ตรงกับกลยุทธ์ของ la méthode verbo-tonale)

แบบฝึกหัดสรรที่ใช้เสริมทักษะการออกเสียงมาจากหลายแหล่ง ได้แก่ เว็บไซต์ทางการศึกษา <http://www.3.unileon.es>, <http://courseweb.edteched.uottawa>,

<http://phonetique.free.fr>, <http://flenet.rediris.es/baseaudio.html#poemes> และ <http://phonetique.free.fr> บทอ่านบันทึกเสียง คัดสรรจากเว็บไซต์ <http://flenet.rediris.es/baseaudio.html#poemes>

2. แบบทดสอบการออกเสียงภาษาฝรั่งเศสของผู้เข้าร่วมการทดลอง ซึ่งถือว่าเป็นตัวแปรตามของการทดลอง ประกอบด้วยข้อมูล 2 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1: ลักษณะทางประชากร

เพื่อศึกษาลักษณะทางประชากรด้านเพศ อายุ และประวัติการศึกษาภาษาฝรั่งเศสในระดับมัธยมศึกษาที่อาจจะเป็นตัวแปรสำคัญในการออกเสียงภาษาฝรั่งเศสของกลุ่มนักศึกษาที่เข้าร่วมการทดลอง

ส่วนที่ 2: แบบทดสอบวัดทักษะการออกเสียงของผู้เข้าร่วมการทดลอง คะแนนเต็ม 300 คะแนน แบ่งเนื้อหาด้านเสียงที่ทำการทดสอบออกเป็น 4 ชุด ได้แก่

ชุดที่ 1: สัทสัมพันธ์ (จังหวะ การลงน้ำหนัก การเชื่อมเสียงสระ การเชื่อมพยัญชนะเพิ่ม และการเชื่อมเสียงพยัญชนะ) ประกอบด้วยแบบทดสอบออกเสียงในรูปของบทอ่าน บทสนทนา และประโยค คะแนนเต็ม 80 คะแนน

ชุดที่ 2: เสียงสระ (เสียงสระที่ไม่มีในภาษาไทย 7 หน่วยเสียง สระเสียงคู่ 4 คู่ การเกร็งเสียงสระในพยางค์เปิด) ประกอบด้วยแบบทดสอบออกเสียงในรูปของคำและประโยค คะแนนเต็ม 65 คะแนน

ชุดที่ 3: เสียงพยัญชนะ (เสียงพยัญชนะที่ไม่มีในภาษาไทย 8 หน่วยเสียง เสียงพยัญชนะควบหลายตำแหน่ง เสียงพยัญชนะท้ายพยางค์ที่มีสัทลักษณะคล้ายกับพยัญชนะสะกดเสียงกักมาตราแม่ม กก กด กบ กง กน กม เกอย เกอว ในภาษาไทย) ประกอบด้วยแบบทดสอบออกเสียงในรูปของคำและประโยค คะแนนเต็ม 70 คะแนน

ชุดที่ 4: ทักษะการอ่านออกเสียง (ทักษะโดยรวม ด้านกลุ่มจังหวะ การลงน้ำหนัก ทำนองเสียง

การเชื่อมพยัญชนะเพิ่ม การเชื่อมสระ เสียงพยัญชนะต้น เสียงสระ เสียงพยัญชนะท้ายพยางค์) ประกอบด้วย แบบทดสอบออกเสียง ในรูปของบทอ่าน คะแนนเต็ม 85 คะแนน

เหตุผลที่แบบทดสอบแต่ละชุดมีคะแนนรวมไม่เท่ากันนั้น เนื่องจากแต่ละเนื้อหา มีจำนวนหน่วยเสียง และหน่วยเสียงซ้อนที่ต้องการทดสอบไม่เท่ากัน แต่ด้วยวิธีการทางสถิติที่ใช้ในการวิจัยนี้ทำให้สามารถวิเคราะห์ข้อมูลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติได้

เนื่องจากแบบทดสอบด้านเสียงมีเนื้อหาละเอียด ผู้ตรวจต้องฟังและจับข้อผิดพลาดตามจังหวะการออกเสียงที่ค่อนข้างเร็ว ผู้วิจัยจึงทำคำเฉลย แบบประเมินผล และกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนแต่ละเสียงไว้ล่วงหน้าอย่างละเอียด

การทดสอบทำในห้องปฏิบัติการทางภาษา โดยให้นักศึกษามานักเสียงทีละคนในการทดสอบทั้ง Pre-test และ Post-test ครูผู้สอนจำนวน 2 คนเป็นผู้ประเมินผลพร้อมๆ กัน โดยแบ่งความรับผิดชอบตามแบบประเมินผลที่ได้จัดทำไว้แล้ว หลังจากนั้นยังสามารถตรวจบทวนได้อีกในภายหลังจากเสียงที่ได้บันทึกไว้แล้ว เพื่อให้ประเมินผลได้อย่างถูกต้องที่สุด อาจารย์ชาวต่างประเทศประจำสาขาวิชาภาษาฝรั่งเศสมีหน้าที่ให้คำปรึกษาเมื่อผู้สอนมีปัญหา หนึ่ง เนื้อหาในแบบทดสอบทั้งหมดนำมาจากบทเรียน แบบฝึกหัดด้านเสียงทั้งในแบบฝึกเสียงท้ายบทเรียน แบบฝึกทักษะทางอินเทอร์เน็ต บทอ่าน และบทสนทนาที่นักศึกษาเคยฝึกออกเสียงมาแล้วทั้งสิ้น เพราะนักศึกษาทุกคนมีต้นแบบเสียงชาวฝรั่งเศสที่บันทึกไว้ให้ได้ฟังและฝึกออกเสียงมาโดยตลอด โดยผู้สอนได้แจ้งให้นักศึกษาทราบลักษณะการประเมินผล และแหล่งที่มาของเนื้อหาในแบบทดสอบไว้ล่วงหน้าตั้งแต่ต้นภาคการศึกษาแล้ว

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพส่วนตัว โดยใช้สถิติบรรยาย ค่าสถิติที่ใช้ คือ การแจกแจงความถี่ ร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

วิเคราะห์ข้อมูลการทดลองด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ระหว่าง 2 กลุ่มประชากรที่ไม่เป็นอิสระต่อกัน กล่าวคือ เป็นการเก็บข้อมูล 2 ครั้งจากกลุ่มทดลอง เดียวกัน โดยใช้เครื่องมือเดียวกัน เพื่อให้ได้คะแนน Pre-test และ Post-test ใช้สถิติ t-test แบบ t-dependent test การทดสอบกำหนดระดับนัยสำคัญที่ 0.05

คำถามแบบให้ประเมินค่าจำนวน 2 ข้อ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การประมาณค่าแบบลิเคิร์ต (Likert Scale) และใช้สถิติ F-test เพื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผู้เข้าร่วมการทดลองที่มีภูมิหลังแตกต่างกัน โดยกำหนดระดับนัยสำคัญที่ 0.05

การวิเคราะห์พัฒนาการในการออกเสียงภาษาฝรั่งเศสของผู้เข้าร่วมการทดลองนั้น พิจารณาจากจำนวนร้อยละของนักศึกษาในกลุ่มคะแนนสูง (ได้คะแนนรวมร้อยละ 81-100) กลุ่มคะแนนกลาง (คะแนนรวมร้อยละ 61-80) กลุ่มคะแนนต่ำ (คะแนนรวมร้อยละ 41-60) กลุ่มคะแนนต่ำมาก (คะแนนรวมร้อยละ 0-40) ที่มีผลคะแนนหลังการใช้กลยุทธ์สูงขึ้น เท่านั้น โดยมีเกณฑ์การแปลผล ดังนี้ จำนวนคนร้อยละ 81-100 ที่ได้คะแนนสูงขึ้น หมายถึงมีพัฒนาการดีมาก ร้อยละ 61-80 หมายถึงมีพัฒนาการดี ร้อยละ 41-60 หมายถึงมีพัฒนาการปานกลาง ร้อยละ 21-40 หมายถึงมีพัฒนาการน้อย ร้อยละ 0-20 หมายถึงมีพัฒนาการน้อยมาก - ควรปรับปรุง

สรุปผลการวิจัย

1. สรุปผลการประเมินประสิทธิผลของกลยุทธ์ที่ใช้ในการทดลอง

สรุปการวิจัยตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ 4 ประการ (วัตถุประสงค์ข้อที่ 1-4) ได้ผล ดังนี้

ตาราง 1 แสดงว่า กลยุทธ์ที่ใช้ในการทดลอง ส่งผลโดยตรงต่อการแก้การออกเสียงในทุกองค์ประกอบของกลุ่มสัมพันธ์ ตามวัตถุประสงค์ข้อ 1 โดยการทดสอบค่าทางสถิติ พบว่า คะแนนเฉลี่ยรวมของ

ตาราง 1 ผลการประเมินพัฒนาการในการออกเสียงกลุ่มสัทสัมพันธ์ภาษาฝรั่งเศส (แบบทดสอบชุดที่ 1)

เนื้อหา	คะแนนเฉลี่ยรวม \bar{X}				t	Sig
	ก่อนใช้กลยุทธ์	S.D.	หลังใช้กลยุทธ์	S.D.		
กลุ่มจังหวะ	12.42	2.03	14.64	0.59	-7.152	.000
การแบ่งพยางค์	12.40	2.23	14.71	0.89	-7.329	.000
การลงน้ำหนัก	11.63	1.92	13.21	1.22	-5.803	.000
ทำนองเสียง	10.60	2.00	12.66	1.28	-6.524	.000
การเชื่อมสระ	3.88	2.31	6.47	2.51	-8.306	.000
การเชื่อมพยัญชนะเพิ่ม	5.17	1.03	6.26	0.89	-8.083	.000
การเชื่อมพยัญชนะ	1.88	0.80	2.67	0.98	-5.849	.000
ผลรวม	57.98	8.39	70.62	5.97	-12.74	.000

ตาราง 2 ผลการประเมินพัฒนาการในการออกเสียงสระภาษาฝรั่งเศส (แบบทดสอบชุดที่ 2)

เนื้อหา	คะแนนเฉลี่ยรวม \bar{X}				t	Sig
	ก่อนใช้กลยุทธ์	S.D.	หลังใช้กลยุทธ์	S.D.		
รวมเสียงสระที่ไม่มีใน ภาษาไทย : / y ø œ ɛ œ ɔ ʁ /	28.50	3.92	29.43	3.64	-2.931	.005
รวมเสียงสระเสียงคู่	14.74	1.11	15.02	1.54	-0.13	.898
การเกร็งเสียงสระในพยางค์เปิด	9.40	0.88	9.69	0.74	-2.07	.044
ผลรวม	52.64	4.90	54.14	4.85	-3.354	.002

แบบทดสอบชุดที่ 1: สัทสัมพันธ์ หลังการใช้กลยุทธ์ มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าก่อนการใช้กลยุทธ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สำหรับผลการวิเคราะห์ในระดับขององค์ประกอบย่อยของกลุ่มสัทสัมพันธ์ ได้แก่ กลุ่มจังหวะ (groupes rythmiques) การแบ่งพยางค์ (syllabation) การลงน้ำหนัก (accentuation) ทำนองเสียง (intonation) การเชื่อมสระ (enchaînement vocalique) การเชื่อมพยัญชนะ (enchaînement consonantique) และการเชื่อมพยัญชนะเพิ่ม (liaison) ล้วนมีพัฒนาการทั้งสิ้น

ตาราง 2 แสดงให้เห็นว่า กลยุทธ์ที่ใช้ในการทดลองส่งผลโดยตรงต่อการแก้การออก เสียงสระส่วนใหญ่ที่เป็นปัญหาสำหรับคนไทย ตามวัตถุประสงค์ข้อ 2 โดยการทดสอบค่าทางสถิติ พบว่า คะแนนเฉลี่ยรวมของแบบทดสอบชุดที่ 2 : เสียงสระหลังการใช้กลยุทธ์ มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่า ก่อนการใช้กลยุทธ์อย่างมีนัยสำคัญ

ทางสถิติที่ระดับ 0.05

พิจารณาในรายละเอียด พบว่า หน่วยเสียงสระที่ไม่มีในภาษาไทยทั้ง 7 เสียงซึ่งสันนิษฐานว่าจะ เป็นปัญหาสำหรับผู้เรียนไทยนั้น กลับมีพัฒนาการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ส่วนสระเสียงคู่ยังไม่มีความพัฒนาการ แต่ไม่เป็นปัญหาด้านสัทวิทยา เนื่องจากในปัจจุบันชาวฝรั่งเศสส่วนใหญ่ มีแนวโน้มที่จะไม่แยกความแตกต่างในการออกเสียงสระเสียงคู่เช่นกัน

แม้ว่าผลการวิเคราะห์ในภาพรวมตามตาราง 2 จะแสดงว่าหลังการใช้กลยุทธ์ กลุ่มทดลองมีพัฒนาการในการออกเสียงสระฝรั่งเศสที่ไม่มีในภาษาไทย : /y ø œ ɛ œ ɔ ʁ/ แต่เมื่อวิเคราะห์ผลคะแนนตามตำแหน่งที่สระปรากฏในตาราง 3 นี้ พบว่า กลุ่มทดลอง ยังไม่มีพัฒนาการเท่าที่ควรในตำแหน่งกลางพยางค์ และในประโยค

ตาราง 3 ผลการประเมินพัฒนาการในการออกเสียงหน่วยเสียงสระฝรั่งเศสที่ไม่มีในภาษาไทย : / y œ ɛ œ ð ɔ / จากคะแนนเฉลี่ยรวม จำแนกตามตำแหน่งในพยางค์

ตำแหน่ง	คะแนนเฉลี่ยรวม \bar{X}				t	Sig
	ก่อนใช้กลยุทธ์	S.D.	หลังใช้กลยุทธ์	S.D.		
ต้นพยางค์	6.14	1.05	6.33	0.85	-2.077	.044
กลางพยางค์	5.53	1.05	5.52	0.92	-1.536	.132
ท้ายพยางค์	6.02	1.20	6.38	0.85	-2.243	.030
ในประโยค	10.81	1.84	11.20	1.85	-1.673	.102
ผลรวม	28.50	3.92	29.43	3.64	-2.931	.005

ตาราง 4 ผลการประเมินพัฒนาการในการออกเสียงหน่วยเสียงสระฝรั่งเศสที่ไม่มีในภาษาไทย : / y ø œ ɛ œ ð ɔ / จำแนกตามหน่วยเสียง

หน่วยเสียง	คะแนนเฉลี่ยรวม \bar{X}				t	Sig
	ก่อนใช้กลยุทธ์	S.D.	หลังใช้กลยุทธ์	S.D.		
/ y /	3.26	1.61	3.81	1.54	-3.201	.003
/ ø /	4.05	1.39	4.40	0.82	-2.35	.023
/ œ /	4.07	1.19	4.05	0.98	0.22	.830
/ ɛ /	4.43	0.80	4.52	0.71	-1.07	.290
/ œ /	4.19	0.80	4.14	0.78	0.63	.534
/ ɔ /	3.86	0.64	3.90	0.82	-0.47	.643
/ ð /	4.55	0.71	4.55	0.71	0.00	1.000
ผลรวม	28.50	3.92	29.43	3.64	-2.931	.005

ตาราง 5 ผลการประเมินพัฒนาการในการออกเสียงพยัญชนะภาษาฝรั่งเศส (แบบทดสอบชุดที่ 3)

เนื้อหา	คะแนนเฉลี่ยรวม \bar{X}				t	Sig
	ก่อนใช้กลยุทธ์	S.D.	หลังใช้กลยุทธ์	S.D.		
รวมเสียงพยัญชนะที่ไม่มีในภาษาไทย : / g ʒ ʒ v z r ɥ ɲ /	23.55	7.85	25.78	7.92	-4.45	.000
รวมเสียงพยัญชนะควบ	4.59	2.38	5.19	2.43	-3.13	.003
รวมเสียงพยัญชนะท้ายพยางค์ที่คล้ายกับ พยัญชนะสะกดเสียงกักมาตราแม่ต่าง ๆ ใน ภาษาไทย	11.00	4.61	11.31	4.34	-0.94	.353
ผลรวม	39.12	13.18	42.29	13.04	-4.606	.000

แม้ว่าผลการวิเคราะห์ในภาพรวมตามตาราง 2 จะแสดงว่าหลังการใช้กลยุทธ์ กลุ่มผู้เข้าร่วมการทดลองมีพัฒนาการในการออกเสียงสระฝรั่งเศสที่ไม่มีในภาษาไทย: /y ø œ ɛ œ ɔ ɔ̃/ แต่เมื่อวิเคราะห์ผลคะแนนในระดับหน่วยเสียงสระดังปรากฏในตาราง 4 นี้ พบว่า นักศึกษา ผู้เข้าร่วมการทดลองมีพัฒนาการในการออกเสียงสระไอฮูฐะ /y/ และ /ø/ อย่างเห็นได้ชัด แต่ยังไม่มีการพัฒนาการเท่าที่ควรในการออกเสียงสระ /œ/ และสระนาสิกทุกเสียง คือ /ɛ œ ɔ ɔ̃/

ตาราง 5 แสดงว่า กลยุทธ์ที่ใช้ในการทดลองส่งผลโดยตรงต่อการแก้การออกเสียงพยัญชนะส่วนใหญ่ที่เป็นปัญหาสำหรับคนไทยตามวัตถุประสงค์ข้อ 3 โดยการทดสอบค่าทางสถิติ พบว่า คะแนนเฉลี่ยรวมของแบบทดสอบชุดที่ 3 : เสียงพยัญชนะ หลังการ

ตาราง 6 ผลการประเมินพัฒนาการในการออกเสียงพยัญชนะท้ายพยางค์ที่คล้ายกับพยัญชนะสะกดเสียงกักมาตราแม่ต่าง ๆ ในภาษาไทย แต่มีลักษณะการออกเสียงต่างกัน

ใช้กลยุทธ์ มีคะแนนเฉลี่ย สูงกว่าก่อนการใช้กลยุทธ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ 0.05

พิจารณาในรายละเอียด พบว่า หน่วยเสียงพยัญชนะที่ไม่มีในภาษาไทยทั้ง 8 เสียงซึ่งสันนิษฐานว่าจะเป็นปัญหาสำหรับผู้เรียนชาวไทยนั้น กลับมีพัฒนาการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ 0.05

แต่พยัญชนะในตำแหน่งท้ายพยางค์ยังไม่มีพัฒนาการ ซึ่งจะมีผลทางสัทวิทยาต่อการสื่อความหมายในภาษาฝรั่งเศส

จากผลการวิเคราะห์ในภาพรวมตามตาราง 5 ที่แสดงว่า ผู้เข้าร่วมการทดลองไม่มีพัฒนาการในการออกเสียงพยัญชนะฝรั่งเศสในตำแหน่งท้ายพยางค์ที่มีสัทลักษณะบางอย่างคล้ายกับพยัญชนะสะกดเสียงกักมาตราแม่ต่าง ๆ ในภาษาไทยนั้น หลังการวิเคราะห์ผล

ตำแหน่ง	คะแนนเฉลี่ยรวม \bar{x}				t	Sig
	ก่อนใช้กลยุทธ์	S.D.	หลังใช้กลยุทธ์	S.D.		
/k, g/	1.83	1.17	2.07	0.99	-2.03	.049
/p, b, f, v/	2.19	1.37	2.24	1.36	-0.40	.688
/t, d, s, ʃ/	2.81	1.13	2.85	1.14	-0.53	.599
/m, n, ŋ, l/	1.76	1.36	1.71	1.35	0.35	.728
/j/	2.40	1.33	2.42	1.11	-0.14	.888
ผลรวม	11.00	4.61	11.31	4.34	-0.94	.353

ตาราง 7 ผลการประเมินพัฒนาการในการออกเสียงหน่วยเสียงพยัญชนะฝรั่งเศสที่ไม่มีในภาษาไทย : /g ʒ ʒ v z R u ɲ/ จากคะแนนเฉลี่ยรวม จำแนกตามตำแหน่งในพยางค์

ตำแหน่ง	คะแนนเฉลี่ยรวม \bar{x}				t	Sig
	ก่อนใช้กลยุทธ์	S.D.	หลังใช้กลยุทธ์	S.D.		
ต้นพยางค์	5.37	1.68	5.60	1.67	-3.71	.001
กลางพยางค์	5.21	1.80	6.02	1.63	-5.15	.000
ท้ายพยางค์	4.50	1.79	5.21	1.87	0.70	.486
ในประโยค	8.47	3.49	8.95	3.49	-3.26	.002
ผลรวม	23.55	7.85	25.78	7.92	-4.45	.000

คะแนนในระดับหน่วยเสียงพยัญชนะท้ายพยางค์ดังปรากฏในตาราง 6 พบว่า หลังการใช้กลยุทธ์สัตศาสตร์ทางแก้ นักศึกษาที่เข้าร่วมการทดลองมีปัญหาอย่างเห็นได้ชัดในการออกเสียงพยัญชนะภาษาฝรั่งเศสแทบจะทุกเสียงในตำแหน่งท้ายพยางค์ที่ทำการทดสอบ

แม้ว่าผลการวิเคราะห์ในภาพรวมตามตาราง 5 จะแสดงว่าหลังการใช้กลยุทธ์ ผู้เข้าร่วมการทดลองมีพัฒนาการในการออกเสียงพยัญชนะฝรั่งเศสที่ไม่มีในภาษาไทย : /g ʃ ʒ v z R ʊ ɲ/ แต่เมื่อวิเคราะห์ผลคะแนนตามตำแหน่งที่พยัญชนะปรากฏในตาราง 7 พบว่า นักศึกษามีพัฒนาการเป็นอย่างดีในการออกเสียง

พยัญชนะในตำแหน่งต้นพยางค์ กลางพยางค์ และในประโยค แต่ไม่มีพัฒนาการเมื่อพยัญชนะเดียวกันนี้ปรากฏในตำแหน่งท้ายพยางค์ และผลคะแนนเฉลี่ยค่อนข้างต่ำ ซึ่งผลการวิเคราะห์การออกเสียงพยัญชนะท้ายพยางค์ตรงกับผลในตาราง 6

ผลการวิเคราะห์ในระดับหน่วยเสียงพยัญชนะที่สันนิษฐานว่าเป็นปัญหาสำหรับคนไทยในตาราง 8 พบว่า นักศึกษาผู้เข้าร่วมการทดลองมีพัฒนาการดีขึ้นในการออกเสียงพยัญชนะ /ʒ, ʊ, R, ʃ/ ตามลำดับจากมากไปหาน้อย แต่ไม่มีพัฒนาการในการออกเสียงพยัญชนะ /ɲ, z, v, g R/ ซึ่งเป็นพยัญชนะเสียงก้องทั้งหมด แม้ว่า

ตาราง 8 ผลการประเมินพัฒนาการในการออกเสียงหน่วยเสียงพยัญชนะฝรั่งเศสที่ไม่มี ในภาษาไทย : /g ʃ ʒ v z R ʊ ɲ/ จำแนกตามหน่วยเสียง

หน่วยเสียง	คะแนนเฉลี่ยรวม \bar{X}				t	Sig
	ก่อนใช้กลยุทธ์	S.D.	หลังใช้กลยุทธ์	S.D.		
/g/	2.14	1.57	2.54	1.41	-1.90	.064
/ʃ/	4.47	1.19	4.64	0.98	-2.47	.018
/ʒ/	1.40	1.83	2.59	1.83	-4.39	.000
/z/	1.85	2.18	1.95	2.12	-0.70	.486
/v/	3.57	1.72	3.69	1.63	-1.22	.230
/R/	4.16	1.34	3.86	1.15	2.68	.011
/ʊ/	3.28	1.36	3.97	1.42	-4.01	.000
/ɲ/	2.59	1.73	2.61	1.89	-0.14	.888
ผลรวม	23.55	7.85	25.78	7.92	-4.45	.000

ตาราง 9 ผลการประเมินพัฒนาการของทักษะโดยรวมในการอ่านออกเสียงภาษาฝรั่งเศส (แบบทดสอบชุดที่ 4)

เนื้อหา	คะแนนเฉลี่ยรวม \bar{X}				t	Sig
	ก่อนใช้กลยุทธ์	S.D.	หลังใช้กลยุทธ์	S.D.		
กลุ่มจังหวะ-ลงน้ำหนัก	20.48	4.85	23.77	2.76	-5.59	.000
ทำนองเสียง	11.64	2.30	12.86	2.25	-4.23	.000
การเชื่อมพยัญชนะเพิ่ม	2.55	1.60	4.46	2.03	-5.37	.000
การเชื่อมสระ	0.56	0.50	0.57	0.50	1.00	.323
พยัญชนะต้น	4.69	1.99	5.35	1.27	-2.59	.013
เสียงสระ	3.50	1.04	3.71	1.04	-2.15	.037
พยัญชนะท้ายพยางค์	5.58	3.28	6.02	3.09	-0.72	.475
ผลรวม	49.00	11.29	56.74	9.19	-9.118	.000

คะแนนเฉลี่ยของเสียงส่วนใหญ่หลังการใช้กลยุทธ์จะสูงกว่าก่อนการใช้กลยุทธ์ก็ตาม (ยกเว้นเสียง /R/ ที่ต่ำกว่า) แต่ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 9 แสดงให้เห็นว่า กลยุทธ์ที่ใช้ในการทดลองส่งผลโดยตรงต่อพัฒนาการของทักษะโดยรวมในการอ่านออกเสียงภาษาฝรั่งเศสของกลุ่มทดลองตามวัตถุประสงค์ ข้อ 4 โดยการทดสอบค่าทางสถิติ พบว่าคะแนนเฉลี่ยรวมของแบบทดสอบชุดที่ 4 : สรุปทักษะการออกเสียงภาษาฝรั่งเศสในการอ่าน หลังการใช้กลยุทธ์มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่า ก่อนการใช้กลยุทธ์อย่างมีนัยสำคัญ

ทางสถิติที่ระดับ 0.05

สำหรับผลการวิเคราะห์ทักษะแต่ละด้านในการอ่านออกเสียง สัทสัมพันธ์มีพัฒนาการดี ยกเว้นการออกเสียง พยัญชนะท้ายพยางค์ (les consonnes finales) กับการเชื่อม เสียงสระ (l'enchaînement vocalique) ที่ยังไม่มีพัฒนาการ

ตาราง 10 เปรียบเทียบผลการทดสอบทั้งฉบับรวม 4 ชุด แสดงให้เห็นว่า กลยุทธ์ที่ใช้ในการทดลองส่งผลโดยตรง ต่อพัฒนาการในการออกเสียงทุกด้านตามลำดับจากมากไปหาน้อย คือ 1) การออกเสียง สัทสัมพันธ์ 2) ทักษะโดยรวมในการอ่าน ออกเสียง

ตาราง 10 การเปรียบเทียบพัฒนาการในการออกเสียงภาษาฝรั่งเศส จากผลการประเมินการทดลองทั้ง 4 ชุด

ชุดที่ และเนื้อหา	คะแนนเฉลี่ยรวม \bar{x}				t	Sig
	ก่อนใช้กลยุทธ์	S.D.	หลังใช้กลยุทธ์	S.D.		
ชุดที่ 1 สัทสัมพันธ์	57.98	8.39	70.62	5.97	-12.74	.000
ชุดที่ 2 เสียงสระ	52.64	4.90	54.14	4.85	-3.354	.002
ชุดที่ 3 เสียงพยัญชนะ	39.12	13.18	42.29	13.04	-4.606	.000
ชุดที่ 4 สรุปทักษะการออกเสียงในการอ่าน	49.00	11.29	56.74	9.19	-9.118	.000
ผลรวม	198.74	32.68	223.79	29.27	-14.425	.000

ตาราง 11 ลักษณะทางประชากรของผู้เข้าร่วมการทดลองและความสามารถในการออกเสียงภาษาฝรั่งเศสของประชากรแต่ละกลุ่ม ก่อนการใช้กลยุทธ์

ลักษณะทางประชากร		คะแนนเฉลี่ย \bar{x}	S.D.	t	Sig.	
เพศ	ชาย (8 คน)	205.50	23.89	-0.640	.522	
	หญิง (34 คน)	197.15	34.53			
อายุ	ต่ำกว่า 18 ปี (2 คน)	205.00	21.21	0.075	.785	
	18-20 ปี (40 คน)	198.43	33.30			
ลักษณะทางประชากร		คะแนนเฉลี่ย \bar{x}	S.D.	F	Sig.	
ประสบการณ์ในการเรียนภาษาฝรั่งเศส	เรียนกับผู้สอน	ชาวไทย (19 คน)	187.26	22.47	5.851	.006
		ชาวฝรั่งเศส (1 คน)	281.00	N/A		
		ชาวไทยและชาวฝรั่งเศส (22 คน)	204.91	34.22		
	โอกาสได้ฟังเสียงภาษาฝรั่งเศสในชั้นเรียน	ไม่เคยเลย (8 คน)	175.88	19.50	1.909	.130
		ไม่ค่อยบ่อย (ทุกเดือน) (17 คน)	211.71	27.94		
		ค่อนข้างบ่อย (ทุก 2 สัปดาห์) (4 คน)	188.50	39.38		
		บ่อย (ทุกสัปดาห์) (9 คน)	198.00	34.59		
	บ่อยมาก (ทุกวัน) (4 คน)	201.25	48.05			

3) การออกเสียงพยัญชนะ และ 4) การออกเสียง สระ
2. สรุปผลการวิเคราะห์ลักษณะทางประชากรของนักศึกษาผู้เข้าร่วมการทดลองที่มีต่อความสามารถในการออกเสียงภาษาฝรั่งเศส

2.1 ข้อมูลประชากรและผลการประเมินการออกเสียงภาษาฝรั่งเศส ก่อนรับตัวแปรต้น

ตาราง 11 แสดงให้เห็นว่าแม้ว่านักศึกษาผู้เข้าร่วมการทดลองจะมีลักษณะทางประชากรแตกต่างกันในด้านเพศ อายุ และโอกาสในการได้ยินเสียงภาษาฝรั่งเศสจากเจ้าของภาษา แต่ผลคะแนนเฉลี่ยรวมของแต่ละกลุ่มก็ใกล้เคียงกัน ซึ่งไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2.2 การวิเคราะห์ลักษณะทางประชากรที่มีผลต่อความสามารถในการออกเสียงภาษาฝรั่งเศสของนักศึกษาที่เข้าร่วมการทดลอง (อาศัยข้อมูลจากตาราง 11)

เพศ : ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรวมก่อนการใช้กลยุทธ์ของนักศึกษาที่เข้าร่วมการทดลอง แสดงให้เห็นว่าไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างกลุ่มนักศึกษาชายกับกลุ่มนักศึกษาหญิง

สรุปได้ว่า เพศไม่ใช่ตัวแปรสำคัญที่มีผลต่อความสามารถในการออกเสียงภาษาฝรั่งเศส ของกลุ่มผู้เข้าร่วมการทดลอง

อายุ : ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรวมก่อนการใช้กลยุทธ์ของนักศึกษาผู้เข้าร่วมการทดลอง ที่มีอายุระหว่าง 18-20 ปี ซึ่งเป็นส่วนใหญ่ของกลุ่มทดลอง กับผลคะแนนเฉลี่ยรวมของกลุ่มที่อายุน้อยกว่า 18 ปี ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สรุปได้ว่า อายุไม่ใช่ตัวแปรสำคัญที่มีผลต่อความสามารถในการออกเสียงภาษาฝรั่งเศสของนักศึกษาที่เข้าร่วมการทดลอง

ประสบการณ์ในการเรียนภาษาฝรั่งเศสกับเจ้าของภาษาหรือกับอาจารย์ชาวไทย : ผลการทดสอบก่อนการใช้กลยุทธ์ พบว่า นักศึกษาผู้เข้าร่วมการทดลองที่เคยเรียนภาษาฝรั่งเศสในระดับมัธยมศึกษา กับอาจารย์

ชาวไทยและชาวฝรั่งเศสกับกลุ่มที่เรียนกับอาจารย์ชาวไทยเท่านั้น ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สรุปได้ว่า ประสบการณ์ในการเรียนกับอาจารย์ชาวไทยเท่านั้น หรือกับชาวไทยและชาวฝรั่งเศส ไม่ใช่ตัวแปรสำคัญที่มีผลอย่างเด่นชัดต่อความสามารถในการออกเสียงภาษาฝรั่งเศสของกลุ่มผู้เข้าร่วมทดลอง

โอกาสได้ฟังเสียงภาษาฝรั่งเศสจากเจ้าของภาษาโดยตรงหรือผ่านสื่อในชั้นเรียน : ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรวมก่อนการใช้กลยุทธ์ของนักศึกษาที่เข้าร่วมการทดลอง พบว่า กลุ่มที่ไม่เคยได้ยินเสียงภาษาฝรั่งเศสจากเจ้าของภาษาเลยในชั้นเรียน กับกลุ่มที่ไม่ค่อยมีโอกาสฟังเสียงภาษาฝรั่งเศสขณะที่เรียนอยู่ในระดับมัธยมศึกษา และกลุ่มที่ได้ยินบ่อยทุกสัปดาห์ หรือทุก 2 สัปดาห์ ตลอดจนถึงกลุ่มที่ได้ยินบ่อยมากทุกวัน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สรุปได้ว่าโอกาสในการได้ยินเสียงภาษาฝรั่งเศสในชั้นเรียนไม่ใช่ตัวแปรสำคัญต่อความสามารถในการออกเสียงภาษาฝรั่งเศสของผู้เข้าร่วมการทดลอง

ดังนั้น จึงสรุปได้ว่านักศึกษาที่เข้าร่วมทดลองในครั้งนี้แม้ว่าจะมีลักษณะทางประชากร ตลอดจนประสบการณ์ในการเรียนภาษาฝรั่งเศสต่างกัน แต่ก็ไม่มี ความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในด้านทักษะการออกเสียงภาษาฝรั่งเศส

ลักษณะทางประชากร ตลอดจนประสบการณ์ด้านภาษาฝรั่งเศสจึงไม่ใช่ตัวแปรสำคัญต่อความสามารถในการออกเสียงภาษาฝรั่งเศสของกลุ่มผู้เข้าร่วมการทดลอง

อภิปรายผล

1. ผลการใช้กลยุทธ์ศาสตร์ทางแก้ต่อระบบปัญหาการออกเสียง

การวิจัยที่ทดลองใช้กลยุทธ์ศาสตร์เพื่อแก้ระบบปัญหาการออกเสียงของคนไทยนี้ แสดงผลอย่างชัดเจนว่าการผสมผสานกลยุทธ์ทั้ง 5 กลยุทธ์ (méthode

articulatoire, méthode comparatiste, méthode des oppositions phonologique et paires minimales, méthode basée sur l'audition et l'imitation และ méthode verbo-tonale) กับการทดลองใช้บทเรียนคัดสรร ชุด Phonétique progressive du français ทั้ง 3 ระดับ และการทดลองใช้แบบฝึกทักษะทางสื่ออินเทอร์เน็ตเพื่อ การศึกษาตลอดภาคการศึกษา โดยแบ่งเวลาในการสอน เนื้อหาด้านสัทสัมพันธ์ ด้านหน่วยเสียงสระ และด้าน หน่วยเสียงพยัญชนะ เป็นระยะเวลา 15 ชั่วโมงเท่า ๆ กัน นั้น มีประสิทธิผลเป็นที่น่าพอใจยิ่งต่อพัฒนาการในการ ออกเสียงภาษาฝรั่งเศสของกลุ่มผู้เข้าร่วมการทดลอง ระดับชั้นปีที่ 1 จำนวน 42 คน โดยเฉพาะอย่างยิ่งต่อ การออกเสียงระบบสัทสัมพันธ์ ซึ่ง G.Calbris (1971) ถือว่าเป็นระบบเสียงที่มีความสำคัญมากและควรสอน เป็นอันดับแรก จึงสรุปได้ว่ากลยุทธ์ที่ใช้ในการทดลอง ครั้งนี้ส่งผลโดยตรงต่อส่วนประกอบที่สำคัญที่สุด ของการออกเสียง ผลการวิจัยในระดับหน่วยเสียง อันได้แก่ หน่วยเสียงสระ และหน่วยเสียง พยัญชนะ พบว่า กลุ่มทดลองมีพัฒนาการในการออกเสียงพยัญชนะ ดีกว่า การออกเสียงสระ (ตาราง 10) และผลการศึกษา เปรียบเทียบพัฒนาการของกลุ่มทดลองที่มีพื้นฐานใน การออกเสียงภาษาฝรั่งเศสต่างกันก็พบว่า ผู้เข้ารับ การทดสอบมีพัฒนาการในการออกเสียงพยัญชนะดีกว่า ในการออกเสียงสระเช่นกัน (ตาราง 12) แต่เมื่อเปรียบเทียบ คะแนนเฉลี่ยรวมทั้งก่อนและหลังการ ใช้กลยุทธ์ใน ตาราง 10 กลับพบว่า นักศึกษาที่เข้าร่วมการทดลอง มีคะแนนเฉลี่ยรวมในการ ออกเสียงสระ สูงกว่าคะแนน เฉลี่ยรวมในการออกเสียงพยัญชนะ (52.64 กับ 54.14 ต่อ 39.12 กับ 42.29) นอกจากนี้ ตาราง 12 ยังแสดงว่า ผลคะแนนเฉลี่ยในการทดสอบการออกเสียงสระหลัง การใช้กลยุทธ์จัดอยู่ในกลุ่มคะแนนระดับสูงและระดับ กลางเท่านั้น ไม่มีระดับต่ำและต่ำมาก ในขณะที่ผล คะแนนเฉลี่ยในการทดสอบการออกเสียงพยัญชนะ จัดได้ทุกระดับคะแนน ทั้งสูง-กลาง-ต่ำ-ต่ำมาก จึงเป็น ไปได้ว่าแท้ที่จริงแล้วนักศึกษาไทยน่าจะมึปัญหาในการ

ออกเสียงสระน้อยกว่า การออกเสียง พยัญชนะ และไม่ จำเป็นต้องพัฒนาเท่ากับเสียงพยัญชนะ

สำหรับเสียงพยัญชนะ 8 หน่วยเสียง /g, ʃ, ʒ, v, z, R, u, ɲ/ และเสียงสระ 7 หน่วยเสียง /y, Ø, œ, ě, œ̃, ɔ̃, ã/ ที่ จิรประภา บุญพรหม (2551ก) วิเคราะห์ว่า เป็นส่วนหนึ่งของ “ระบบปัญหา” ในการออกเสียง ภาษาฝรั่งเศสของคนไทยนั้น ผลการวิเคราะห์ในตาราง 10 แสดงอย่างชัดเจนว่าหลังการใช้กลยุทธ์ศาสตร์ทางแก้ แล้วกลุ่มผู้เข้าร่วมการทดลองมีพัฒนาการในการออกเสียง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < .05$) ทั้งด้านสัทสัมพันธ์ เสียงสระ เสียงพยัญชนะ และทักษะโดยรวมในการอ่าน ออกเสียงตามบริบทในบทอ่าน ส่วนหน่วยเสียงพยัญชนะ /g, z, v, ɲ, R/ ที่มีพัฒนาการน้อย (ตามตาราง 8) นั้น นอกจากสาเหตุด้านสัทลักษณะที่ยากแก่การออกเสียง แล้ว ผลการวิเคราะห์ยังแสดงว่าการปรากฏของหน่วยเสียง พยัญชนะในพยางค์เป็นตัวแปรสำคัญ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในตำแหน่งท้ายพยางค์ซึ่งซับซ้อนกว่าการปรากฏของ หน่วยเสียงพยัญชนะท้ายพยางค์ในภาษาไทย ตรงกับ ผลการศึกษาของ P. Ongrabieb (1974-1975) และ J.Indhabhandhu (1977) ส่วนหน่วยเสียงสระ / œ, ě, œ̃, ɔ̃, ã/ ที่มีพัฒนาการเพียงเล็กน้อย (ตาราง 4) นั้น ส่วนใหญ่เป็นสระนาสิก ซึ่งนอกจากสาเหตุด้านสัทลักษณะ ที่แตกต่างจากสระนาสิกในภาษาไทยแล้ว ตัวเขียนก็น่า จะเป็นตัวแปรสำคัญอีกอย่างหนึ่งด้วย อย่างไรก็ตาม อาจสรุปได้ว่ากลยุทธ์ศาสตร์ทางแก้ ที่ทดลองใช้ในการ วิจัยนี้ส่งผลโดยตรงต่อการออกเสียงหน่วยเสียง ส่วนใหญ่ที่สันนิษฐานว่าเป็นปัญหาสำหรับคนไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งเสียง /y, ø, ʒ, u, ʃ/ ที่มีพัฒนาการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังหลักฐานใน ตาราง 4 และ ตาราง 8

2. ผลการใช้กลยุทธ์ศาสตร์ทางแก้ต่อพัฒนาการ ของกลุ่มทดลองที่มีพื้นฐานในการ ออกเสียงภาษาฝรั่งเศส ต่างกัน

เพื่อให้สามารถเปรียบเทียบพัฒนาการของกลุ่ม ผู้เข้าร่วมการทดลองที่มีพื้นฐานในการออก เสียงภาษา

ฝรั่งเศสต่างกัน ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์เพิ่มเติมโดยแบ่งกลุ่มคะแนนจากผลคะแนน เฉลี่ยรวมของนักศึกษา กลุ่มทดลองแต่ละคนก่อนการใช้กลยุทธ์ออกเป็น 4 ระดับ สำหรับการทดสอบทั้งฉบับและแต่ละชุดตามระดับคะแนนที่ได้ คือ กลุ่มคะแนนสูง (ระดับคะแนน ร้อยละ 81-100) กลุ่มคะแนนกลาง (ระดับคะแนน ร้อยละ 61-80) กลุ่มคะแนนต่ำ (ระดับคะแนน ร้อยละ 41-60) และกลุ่มคะแนนต่ำมาก (ระดับคะแนน ร้อยละ 0-40) หลังจากนั้น กรอกคะแนนเฉลี่ยรวมหลังการใช้กลยุทธ์ของนักศึกษาในแต่ละกลุ่ม แล้วสรุปจำนวนร้อยละของนักศึกษาในกลุ่มคะแนนที่มีผลคะแนน "สูงขึ้น" เท่านั้น เพื่อนำมาแปลผลพัฒนาการ (ในตาราง 12) โดยมีเกณฑ์การแปลผล ดังนี้

จำนวนคนในกลุ่มร้อยละ 81-100 ที่ได้คะแนนสูงขึ้น หมายถึง มีพัฒนาการดีมาก

จำนวนคนในกลุ่มร้อยละ 61-80 ที่ได้คะแนนสูงขึ้น หมายถึง มีพัฒนาการดี

จำนวนคนในกลุ่มร้อยละ 41-60 ที่ได้คะแนนสูงขึ้น หมายถึง มีพัฒนาการปานกลาง

จำนวนคนในกลุ่มร้อยละ 21-40 ที่ได้คะแนนสูงขึ้น หมายถึง มีพัฒนาการน้อย

จำนวนคนในกลุ่มร้อยละ 0-20 ที่คะแนนสูงขึ้น หมายถึง มีพัฒนาการน้อยมาก - ควรปรับปรุง

ตาราง 12 แสดงพัฒนาการในการออกเสียงในการทดสอบทั้งฉบับ สรุปได้ว่าผู้เข้าร่วมการทดลองทั้งหมดซึ่งประกอบด้วยกลุ่มคะแนนสูง-กลาง-ต่ำ (ไม่มีกลุ่มคะแนนต่ำมาก) มีพัฒนาการในการออกเสียงภาษาฝรั่งเศสโดยรวมดีมาก

พัฒนาการในการออกเสียงสัทสัมพันธ์ สรุปได้ว่าผู้เข้าร่วมการทดลองทั้งหมดซึ่งประกอบด้วยกลุ่มคะแนนสูง-กลาง-ต่ำ (ไม่มีกลุ่มคะแนนต่ำมาก) มีพัฒนาการในการออกเสียงสัทสัมพันธ์ดีมาก

พัฒนาการในการออกเสียงสระ สรุปได้ว่าผู้เข้าร่วมการทดลองทั้งหมดซึ่งประกอบด้วยกลุ่มคะแนนสูง-กลาง (ไม่มีกลุ่มคะแนนต่ำ-ต่ำมาก) มีพัฒนาการในการออกเสียงสระปานกลาง

พัฒนาการในการออกเสียงพยัญชนะ สรุปได้ว่า

ตาราง 12 การแปลผลพัฒนาการในการทดสอบทุกชุดของกลุ่มผู้เข้าร่วมทดลองที่มีพื้นฐานในการออกเสียงภาษาฝรั่งเศสต่างกัน จำแนกตามจำนวนร้อยละของนักศึกษาแต่ละกลุ่มคะแนนที่มีพัฒนาการในการทำแบบทดสอบแต่ละชุดดีขึ้น หลังการใช้กลยุทธ์

กลุ่มคะแนน	จำนวนร้อยละของนักศึกษาแต่ละกลุ่มคะแนนที่มีพัฒนาการดีขึ้น และการแปลผลพัฒนาการในการออกเสียง				
	ชุดที่ 1 สัทสัมพันธ์	ชุดที่ 2 สระ	ชุดที่ 3 พยัญชนะ	ชุดที่ 4 อ่านออกเสียง	รวมทั้งฉบับ
กลุ่มคะแนนสูง	(ดีขึ้นทั้ง 9 คน) 100 % ดีมาก	(9/22 คนดีขึ้น) 41 % ปานกลาง	(3/5 คนดีขึ้น) 60 % ปานกลาง	(ไม่ดีขึ้น) 0 % ควรปรับปรุง	(ดีขึ้นทั้ง 4 คน) 100 % ดีมาก
กลุ่มคะแนนกลาง	(ดีขึ้นทั้ง 29 คน) 100 % ดีมาก	(9/20 คนดีขึ้น) 45 % ปานกลาง	(9/13 คนดีขึ้น) 69.23 % ดี	(ดีขึ้นทั้ง 16 คน) 100 % ดีมาก	(ดีขึ้นทั้ง 27 คน) 100 % ดีมาก
กลุ่มคะแนนต่ำ	(ดีขึ้นทั้ง 4 คน) 100 % ดีมาก	(ไม่มีคนในกลุ่มนี้)	(11/16 คนดีขึ้น) 68.75 % ดี	(20/21 คนดีขึ้น) 95.23 % ดีมาก	(ดีขึ้นทั้ง 11 คน) 100 % ดีมาก
กลุ่มคะแนนต่ำมาก	(ไม่มีคนในกลุ่มนี้)	(ไม่มีคนในกลุ่มนี้)	(5/8 คนดีขึ้น) 62.5 % ดี	(ดีขึ้นทั้ง 4 คน) 100 % ดีมาก	(ไม่มีคนในกลุ่มนี้)
รวมทุกกลุ่มคะแนน	(ดีขึ้นทั้ง 42 คน) 100 % ดีมาก	(18/42 คนดีขึ้น) 51.42% ปานกลาง	(28/42 คนดีขึ้น) 66.66 % ดี	(40/42 คนดีขึ้น) 95.23 % ดีมาก	(ดีขึ้นทั้ง 42 คน) 100 % ดีมาก

ผู้เข้าร่วมการทดลองทั้งหมดซึ่งประกอบด้วยกลุ่มคะแนนทุกระดับทั้งสูง-กลาง-ต่ำ-ต่ำมาก มีพัฒนาการในการออกเสียงพยัญชนะ ดี

พัฒนาการของทักษะโดยรวมในการอ่านออกเสียงสรุปได้ว่า ผู้เข้าร่วมการทดลอง ทั้งหมดซึ่งประกอบด้วยกลุ่มคะแนนทุกระดับทั้งสูง-กลาง-ต่ำ-ต่ำมาก มีพัฒนาการของทักษะโดยรวมในการอ่านออกเสียง ดีมาก

แสดงให้เห็นว่า กลุ่มที่มีพื้นฐานในการออกเสียงต่ำและต่ำมากมีพัฒนาการในการออกเสียงดีกว่ากลุ่มที่เก่งกว่าอย่างชัดเจน ทั้งนี้ ไม่ได้หมายความว่ากลยุทธ์ในการทดลองใช้ไม่ได้ผลกับนักศึกษาในกลุ่มเก่ง แต่เป็นเพราะกลุ่มเก่งออกเสียงดีและผลคะแนนเฉลี่ยรวมสูงอยู่แล้ว (81-100 คะแนน) จึงไม่มีปัญหาให้แก้ไขเท่ากับกลุ่มอ่อน สรุปได้ว่า กลยุทธ์ที่ใช้ในการทดลองนี้มีผลทำให้ผู้ที่มีปัญหาในการออกเสียงภาษาฝรั่งเศสสามารถพัฒนาการออกเสียงให้ดีขึ้นได้เป็นอย่างดี

3. ตัวแปรต่อผลการพัฒนาทักษะการออกเสียง

ผลการวิเคราะห์ลักษณะทางประชากรของกลุ่มผู้เข้าร่วมการทดลองที่มีต่อความสามารถ ในการออกเสียงภาษาฝรั่งเศส แสดงว่า เพศ อายุ ประสบการณ์ในการเรียนกับครูชาวไทยหรือ เจ้าของภาษา และโอกาสในการฟังเสียงเจ้าของภาษาในและนอกชั้นเรียน (ตาราง 11) ไม่ใช่ตัวแปรสำคัญที่มีผลต่อความแตกต่างในการออกเสียงภาษาฝรั่งเศสของกลุ่ม และแม้ว่าผู้เข้าร่วมการทดลองจะมีโอกาสได้ฝึกทักษะการออกเสียงจากการเรียนกระบวนวิชา 002101 ภาษาฝรั่งเศส 1 ในภาคเรียนเดียวกัน และจากแบบฝึกหัดทางอินเทอร์เน็ตที่ผู้วิจัยแนะนำให้ นักศึกษาฝึกฝนด้วยตนเอง ทุกคนก็มีโอกาสเท่าเทียมกัน เพราะทุกคนต้องสอบออกเสียงตามเนื้อหาในแบบฝึกหัดอินเทอร์เน็ต เพื่อเก็บคะแนนระหว่างภาคการศึกษา จึงสรุปได้ว่าพัฒนาการในการ ออกเสียงภาษาฝรั่งเศสของผู้เข้าร่วมการทดลอง เป็นผลที่เกิดจากการใช้กลยุทธ์ ศาสตร์ ทางแก้ไข เป็นส่วนใหญ่

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะด้านการสอนและการแก้การออกเสียง

วัตถุประสงค์ข้อสุดท้ายของการวิจัยนี้ คือ “เพื่อเสนอแนวทางปรับเปลี่ยนกลยุทธ์ที่ประเมินว่ามีข้อบกพร่องให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น สำหรับใช้กับการสอนและการแก้การออกเสียงภาษาฝรั่งเศสในอนาคตต่อไป” ผู้วิจัยจึงขอเสนอทั้งข้อดีที่ควรปรับปรุงและข้อดีที่ควรใช้ต่อไป ดังนี้

1) ด้านกลยุทธ์และกลวิธีในการแก้การออกเสียง

วิธีการทางสรีรศาสตร์ (la méthode articulatoire): “ควรคงไว้” ในการสอนกระบวนวิชา 002110 เพื่อแนะนำวิธีการออกเสียงที่ต้องการสอนอย่างสั้นๆ ในแต่ละบทเรียนให้แก่ผู้เรียนซึ่งเป็นผู้ใหญ่แล้ว

วิธีการเทียบเสียงเหมือน (la méthode comparatiste): “ใช้เมื่อจำเป็น” เมื่อผู้เรียนออกเสียงภาษาฝรั่งเศสผิดทั้งๆ ที่ภาษาไทยก็มีเสียงนั้นเช่นกัน แต่ไม่ควรใช้วิธีการเทียบเสียงเหมือนในทุกกรณี เพราะเสียงที่เหมือนกันในตำแหน่งหนึ่ง อาจจะต่างกันอีกตำแหน่งหนึ่งได้ เนื่องจากเป็นลักษณะเฉพาะในระบบเสียงของภาษาที่แตกต่างกันนั่นเอง

วิธีการเทียบเสียงต่าง (la méthode des oppositions phonologiques) ทั้งเสียงต่างในภาษาเดียวกันและเสียง ต่างระหว่างภาษา : “ควรใช้ให้มากในขั้นตอนการฟังและการแยกแยะเสียง” ทั้งในระดับคำ กลุ่มคำ และประโยค นอกจากนั้นยังพบว่า กลยุทธ์นี้ใช้ได้กับการสอนเสียง สัทสัมพันธ์ รวมถึงเสียงสระและเสียงพยัญชนะที่เป็นปัญหาสำหรับคนไทยด้วย เมื่อนักศึกษาสามารถแยกแยะความแตกต่างของเสียงได้แล้วจะแก้ไขข้อผิดพลาดได้ด้วยตนเอง (auto-critique auditive) และยังช่วยแก้เสียงให้แก้กันและกันได้ด้วย (inter-é

valuation auditive) จึงถือว่าเป็นกลวิธีอย่างง่าย ๆ ที่ได้ผลดี

วิธีการเน้นการฟังและการเลียนเสียง (la méthode basée sur l'audition et l'imitation) : “ควรใช้ต่อไป” ในห้องปฏิบัติการภาษา เพื่อให้ นักศึกษาสามารถฝึกออกเสียงได้อย่างอิสระ ครูควรมีบทบาทเป็นผู้คอยตรวจแก้ข้อผิดพลาด และแนะนำวิธีออกเสียงที่ถูกต้อง

วิธีการปรับความสามารถในการฟังเสียงพูด (la méthode verbo-tonale) : “ควรใช้ทุกครั้งที่สอนและแก้การออกเสียง” เพราะเป็นวิธีที่ได้ผลดีมาก สามารถแก้ข้อผิดพลาดที่ต้นเหตุได้อย่างตรงจุดและช่วยให้ผู้เรียนออกเสียงได้ในสถานการณ์เหมือนจริง แต่ผู้สอนจำเป็นต้องมีความรู้เกี่ยวกับกลยุทธดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงจะสามารถแก้การออกเสียงได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2) ด้านบทเรียนคัดสรรและแบบฝึกทักษะ

บทเรียนคัดสรรชุด Phonétique progressive du français ทั้ง 3 ระดับ แบบฝึกทักษะจากอินเตอร์เน็ตเพื่อการศึกษา และแบบทดสอบทักษะในการออกเสียงที่ใช้เป็นเครื่องมือในการทดลองครั้งนี้ มีประสิทธิภาพบรรลุตามวัตถุประสงค์ของการทดลองกับกระบวนวิชา 002110 ทุกประการ จึง “สมควรใช้ในการสอนกระบวนวิชานี้ต่อไป”

3) ด้านเนื้อหา

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า กลุ่มทดลองมีพัฒนาการน้อยในเนื้อหาด้านเสียงต่อไปนี้ คือ พยัญชนะท้ายพยางค์ พยัญชนะเสียงก้อง การเชื่อมพยัญชนะเพิ่มที่เป็นเสียงก้อง การเชื่อมสระ และหน่วยเสียงที่เป็นยังคงปัญหา ได้แก่ / œ, ě, œ̃, ɔ̃, ã, g, z, v, ɲ, R/ จึง “ควรปรับปรุงกลยุทธและวิธีการแก้ปัญหา” ในการสอนครั้งต่อไป

4) ด้านการวัดผลและประเมินผลการออกเสียง

การทดสอบเพื่อวัดผลการออกเสียงของนักศึกษาเป็นระยะ ๆ อย่างสม่ำเสมอ และการประกาศผลการทดสอบทุกครั้ง มีผลทำให้ผู้เรียนกระตือรือร้นในการเรียนและตั้งใจฝึกทักษะการออกเสียงมากขึ้น และเกิดการแข่งขัน

กันในการพัฒนาตนเอง เพราะคะแนนและการแข่งขันในชั้นเรียนเป็นแรงกระตุ้นที่ดีสำหรับนักศึกษาไทย จึง “ควรหาวิธีสร้างแรงจูงใจต่อไป และควรจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรเพื่อให้นักศึกษาได้ใช้ความสามารถในการพูดภาษาฝรั่งเศส”

5) ด้านปัจจัยอื่นที่มีผลต่อการแก้การออกเสียง

ตัวเขียน : ควรทำการวิจัยเกี่ยวกับอิทธิพลของตัวเขียนที่มีต่อการออกเสียงภาษาฝรั่งเศสของคนไทย และเสนอแนวทางในการแก้ปัญหาให้ถูกจุดต่อไป

การอ่านออกเสียง : หลังการฝึกอ่านออกเสียง

โดยการฟังและการเลียนแบบการออกเสียง บทอ่านตามต้นเสียงชาวฝรั่งเศสที่บันทึกไว้เป็นตัวอย่างแล้ว ควรให้นักศึกษาได้ทดลองอ่านออกเสียงบทอ่านที่ไม่มีต้นเสียงประกอบด้วย เพื่อดูพัฒนาการที่แท้จริงในการออกเสียงของนักศึกษา

อุปกรณ์ช่วยการศึกษาด้านเสียง : นักศึกษาจำเป็นต้องมี

อุปกรณ์ช่วยการฟังและบันทึกเสียง เพื่อให้สามารถพัฒนาทักษะการฟังและการออกเสียงอย่างเป็นอิสระนอกชั้นเรียนได้ด้วยตัวเอง

สิ่งแวดล้อมทางภาษาฝรั่งเศส : ผู้สอนภาษา

ฝรั่งเศสทุกกระบวนวิชาควรให้ความร่วมมือในการตรวจเช็คข้อผิดพลาดด้านการออกเสียงของนักศึกษาด้วย เพื่อให้การแก้การออกเสียงเป็นไปอย่างต่อเนื่อง และควรสร้างบรรยากาศทางภาษาฝรั่งเศสให้แก่ผู้เรียนในรูปแบบของกิจกรรมต่าง ๆ และ หาโอกาสให้ผู้เรียนได้พูดสนทนากับชาวฝรั่งเศสมากยิ่งขึ้น

6) ด้านความพึงพอใจของกลุ่มทดลอง

ผลการสำรวจแบบสอบถามที่ใช้แบบประเมินค่าของลิเคอร์ต์ ภายหลังจากทดลอง สรุปได้ว่ากลุ่มผู้เข้าร่วมการทดลองได้รับประโยชน์จากการเรียนกระบวนวิชา 002110 มาก (4.24) มีความมั่นใจในการออกเสียงมากขึ้น (3.82) ชอบวิธีการสอนของครูมาก (4.21) ชอบการ ออกเสียงภาษาฝรั่งเศสเพราะทำให้เข้าใจ และรู้จักวิธีการออกเสียงดีขึ้นมาก (4.18) ชอบการฝึกฟังเสียงก่อนฝึกออกเสียงทุกครั้ง (4.10) ชอบการฝึกออกเสียงโดยใช้คอมพิวเตอร์ (4.00) ด้านการออกเสียง

ที่นักศึกษาประเมินว่าได้ประโยชน์มาก (ค่าเฉลี่ยสูงกว่า 3.50) มีหลายประเด็น ได้แก่ ความสามารถในการแยกแยะเสียง พัฒนาการในการออกเสียงการแบ่งพยางค์และการแบ่งกลุ่ม จังหวะ การใช้ทำนองเสียง การเชื่อมเสียง การออกเสียงสระ การออกเสียงพยัญชนะ และการอ่านออกเสียง อย่างไรก็ตามนักศึกษามองรับว่าพบปัญหาเกี่ยวกับตัวเขียนเพราะไม่ทราบว่าจะเขียนใดควรออกเสียงอย่างไร (3.85) แต่ก็สามารถแก้ปัญหาได้โดยดูวิธีอ่านออกเสียงได้จาก พจนานุกรมภาษาฝรั่งเศส โดยมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นต่อประเด็นนี้ในระดับปานกลาง (3.33) นอกจากนี้ นักศึกษายังยอมรับว่าที่ตนเองออกเสียงได้ไม่ดีเท่าที่ควรนั้น เป็นเพราะไม่ได้ฝึกพูด และอ่านออกเสียง โดยมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นต่อประเด็นนี้ในระดับปานกลาง (3.18)

ถึงแม้ว่าผลการสำรวจความคิดเห็นจะแสดงว่าผู้เรียนพึงพอใจและได้ประโยชน์จากการเรียนกระบวนวิชา 002110 แต่ยังมีข้อควรปรับปรุง ทั้งด้านการฝึกใช้สื่อพจนานุกรมเพื่อศึกษาวรรณคดีออกเสียงที่ถูกต้อง และด้านการฝึกพูดสนทนาและอ่านออกเสียง โดยอาจจะจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่เอื้อให้มีการพัฒนาการออกเสียงให้มากยิ่งขึ้น

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

ผลการวิจัยครั้งนี้ พบว่า อิทธิพลของระบบเสียงภาษาไทยส่งผลให้นักศึกษาผู้เข้าร่วมการทดลองมีพัฒนาการในการออกเสียงภาษาฝรั่งเศสบางด้านไม่เพียงพอ เช่น การออกเสียงพยัญชนะ ในตำแหน่งท้ายพยางค์ การออกเสียงพยัญชนะเสียงก้อง การเชื่อมเสียงสระ การออกเสียงใน ตำแหน่งเสียงที่ต่างกัน เป็นต้น ซึ่งผู้วิจัยตระหนักถึงจุดบกพร่องดังกล่าวเป็นอย่างดี กอปรกับผู้ทรงคุณวุฒิได้แนะนำให้วิจัยเพื่อปรับปรุงกลยุทธ์ที่ยังมีผลต่อพัฒนาการบางด้านไม่ชัดเจน และใช้แบบการวิจัยที่ซับซ้อนมากขึ้นเพื่อควบคุมปัจจัยแทรกซ้อนต่าง ๆ อันจะนำไปสู่การสรุปผลได้อย่างมั่นใจ ผู้วิจัยจึงวางโครงการวิจัยต่อยอดจากการวิจัยนี้ โดยจะพิจารณาเลือก ประเด็นที่มีปัญหาและกระทบต่อ

การสื่อความหมายก่อน และเลือกวิธีวิจัยเชิงทดลองแบบ True-experiment ที่ใช้ 2 กลุ่มตัวอย่าง คือ กลุ่มควบคุมกับกลุ่มทดลอง ประกอบกับอาศัยการสุ่ม (Randomization) ในการวางแผนการทดลอง เพื่อควบคุมตัวแปรแทรกซ้อนที่เกิดจากกลุ่มตัวอย่างและวิธีการทดลอง ผู้วิจัยจะพัฒนากลยุทธ์ศาสตร์ทางแก้และกลวิธีการสอนที่คาดว่าจะมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- จิระประภา บุญพรหม. (2551ก). ระบบปัญหาการออกเสียงภาษาฝรั่งเศสของผู้เรียนชาวไทย. เชียงใหม่: คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- _____. (2551ข). การประเมินประสิทธิผลกลยุทธ์ศาสตร์ทางแก้เพื่อพัฒนาความสามารถในการออกเสียงภาษาฝรั่งเศสของนักศึกษาไทย : สัทสัมพันธ์เสียงสระ และเสียงพยัญชนะ. เชียงใหม่: คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- แพรวไพลม บุญยผลึก. (2530). สัทศาสตร์ฝรั่งเศส. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.
- Billières, M. (2003). *Phonétique corrective*. Toulouse: Université de Toulouse. <http://www.ifrance.com/methodologis/phonetique-ma-vt/> (Consulté le 14 novembre 2007)
- Calbris, G. (1971). La prononciation et la correction phonétique. *Guide pédagogique pour le professeur de français langue étrangère*, sous la direction de Reboullet, A. Paris: Hachette.
- Charliac, L, Le Bougnec, J.-T., Loreil, B., Motron, A.-C. (2003). *Phonétique progressive du français, niveau débutant*. Paris: CLE international.
- Charliac, L, Motron, A.-C. (2004). *Phonétique progressive du français, niveau intermédiaire*. Paris: CLE international.
- _____. (2006). *Phonétique progressive du français*,

- niveau avancé. Paris: CLE international.
- Indhabhandhu, J. (1977). **Problèmes linguistiques et méthodologiques de l'enseignement du français dans le système scolaire et universitaire thaïlandais.** Thèse pour le doctorat de 3e cycle. Université des langues et lettres de Grenoble III.
- Llisterri, J. (2003). **L'enseignement de la prononciation : approches,** Universitat Autònoma de Barcelona. http://kuceu.uab.es/~joquai/applied_linguistics/L2_phonetics/ns_Pron_fr.html (Consulté le 31 octobre 2007).
- Léon, P. & M. (1969). **Introduction à la phonétique corrective,** Paris: Hachette/ Larousse.
- Ongrabieb, P. (1974-1975). **Étude comparative des systèmes phonologiques et phonétiques du français et du thaï en vue de l'enseignement du français aux Thaïlandais: le consonantisme.** Thèse pour le doctorat de 3e cycle, Université de la Sorbonne Nouvelle, Paris III. Paris.
- Renard, R. (1971). **Introduction à la méthode verbo-tonale de correction phonétique,** Paris: Didier.
- Tomé, M. (2003). **Phonétique FLE-Cours de prononciation.** Université de León. (online). Available: <http://www.3unileon.es/dp/dfm/flet/phon/inndexphon.html> (Consulté les 2 et 15 février 2007).
- Vuletic, B. (1965). **La correction phonétique par le système verbo-tonal.** R.P.A.,1. <http://courseweb.edteched.uottawa>, (Consulté le 20 février 2007)
- <http://flenet.rediris.es/baseaudio.html#poemes>, (Consulté le 15 juin 2007)
- <http://phonetique.free.fr>, (Consulté le 10 avril 2007)